

שילוב בוסטון ~ SHALOM BOSTON

www.HaKeshetOnline.com

למודעות פירסום בלוח זה
ובמגזין הקשר, נא להיתקשר
ל- 738-5038 (617)

כתבות, אירועים, ומודעות הקשר Hakesher

עורכת ומוציאה לאור: אנט זריהן כתבת, צלמת ועורכת: ד"ר דניה שפירא
מעמד: דן בן-דרור מרשל עוזר מחקר: ג'ף סוסמן

יהורם גאון בבוסטון ב-11 בפברואר!

Yehoram Gaon in Boston - Stay tuned for info on the location!
In this new show, Yehoram Gaon combines, for the first time,
his musical and theatrical abilities together on one stage.
Gaon will perform both new and old songs from his repertoire,
and will regale the audience with comic observations on life, as seen
from his own unique viewpoint.

הנה תמונות מתוך הופעתו החדשה!

הקשר HaKeshet

ארגון הקשר,
טיב והקונסוליה
ארגון אירועים
רבים בשנה
החולפת לקהילה.
אנו מקווים, שגם
השנה החדשה
תהיה פורייה!

teev
events, inc

נוסי ברנדס:

"לא לזה הגכוונג"

עם השחקנית
טל לוי

ב-17 בינואר

בבוסטון!

המפגש של נוסי ברנדס
רוצו רוצו דרוף להצגת
הבידור של נוסי ברנדס
"לא לזה הגכוונג"
כי הבן אדם פשוט
קורע מצחוק תוך כדי
סיפור מסגרת איך זה
להיות אבא בוגר לתינוקות
קטנים. הוא מספר את חייו
ואת חייו והקהל על
הריצה.
מזמן לא צחקתי ככה
מכל הלב
מוצטט שווה ברמות!

"פיאף מעל שמי פריז"

סיבוב הופעות של אורי פיאף מתוכנן לתחילת 2010.
כל המעוניין לארח את המופע בעירו, נא להתקשר עם
Annette@HaKeshetOnline.com / 617-738-5038 אנט

כתבת ועיצבה: ד"ר דניה שפירא

העיתונות מרבה לדווח על אירועים, שיליים, רובם רוויי-אלימות, על איבוד
ערכים, ויש הטוענים, שאנו מתקרבים ליום הדין, כי "אדם לאדם זאב". דומה,
על-פי תרבות ההלקאה-העצמית הזאת, שאין כלל דברים חיוביים בארצנו, ושפסו
מן העולם אנשים טובים. פרסים, שניתנו בשבוע שעבר לישראלים (בשני אירועים
שונים) בבוסטון, מעידים, שלא הכל שחור, אך הדברים החיוביים זוכים לכינוי
מזעיר, כי הם לא מביאים "רייטינג".

יצחק ואנה יצורתי, כמו ישראלים לא-מעטים, נסעו (ב-1975) לארצות-הברית לאחר מלחמת
יום-הכיפורים, בחיפוש אחר ריגושים אחרים בארץ האפשרויות הבלתי-מוגבלות. לאחר תקופה
של עבודה בתחום הבנקאות בושינגטון, עברו לפלורידה, שבה הקימו אימפריה (G.L.HOMES)
של בנייה ופיתוח קהילתיים. שנה לאחר הגיעם לארצות-הברית נולדה בתם הבכורה, מיה.
כבר מגיל צעיר גילתה להיטות לתורת-הדיבור, לתורת-הדין/ויכוח ולמשחק. בתקופת לימודיה
בתיכון זכתה בכל השלושה במקומות ראשונים ברמה הארצית. אין תימה, שבחרה להמשיך
בלימודי תקשורת משודרת, ובצידם מדעי-המדינה והסטוריה אמריקנית. היה לה ברור, שהיעד
הוא המכללה-לתקשורת באוניברסיטת בוסטון, "מהטובות ומהתחרותיות ביותר במדינה. העיר
הראשונה בארצות-הברית, עם ההסטוריה המפוארת שלה, העירה כל בוקר אש בעצמותיה,
ופתחה לי את העיניים, את הלב ואת הנשמה", מתלבת מיה. והיא גם השקיעה את הנשמה-
בלימודים כמו-גם בכל עבודה במסגרת, בעיקר בתוככי בית-הספר, מדי ג'י, דרך דממה, חקירה
משפטית, דיווח משודר ברדיו ובטלוויזיה, "אוחזת בחוזקה במקרופון, כשהרוח מכה בפניי".

היא ניהלה גם חיי-חברה פעילים, כשהיא לוקחת חלק באירועים במעונות באוניברסיטאות
ובמכללות הרבות שבבוסטון, והתקבלה לאחוות-הנשים באוניברסיטת בוסטון. את החגים היו
היא ואחיה, מישה, שהושפע מהצלחותיה, ובא גם-הוא ללמוד במכללה, (היום הוא אחראי
בחברה של המשפחה על בנייה קהילתית ירוקה), מעבירים ב"הילל" בקמפוס. "אהבתי את כל
העונות בבוסטון, והיה לי קשה לעזוב בתום לימודיי", מתודה מיה. וכשחזרה לפלורידה,
הצטרפה לעסק המשפחתי בתפקיד, שתפור עליה: מנהלת קשרי-קהילה ויחסי-ציבור, ושבו היא
מיישמת את כל שלמדה.

"אני עושה הכל, על-מנת לשמש דוגמה לבתי בת הארבע, אלה, ולאחי ולאחותי, מקסי. וזה אומר,
נוסף על הצלחה בעסקים, גם תרומה לקהילה ולישראל. מאז-ומעולם הייתה המשפחה מעורבת
בקהילה היהודית והישראלית, הם למדו בבית-ספר עברי יומי, (מלבד באנגלית ובעברית, כולם
שולטים בשפות רבות, ביניהן: ספרדית, צרפתית, פולנית ויבולגרית), ואת כל הקצים בילו בארץ,
(כל המשפחה שלהם שם). "ישראל היא הבית שלנו כמו פלורידה", מכריזה מיה, "ואני גאה בשתי
המדינות שלי, ואוהבת את שתיהן". היא גם תומכת בישראל בדרכים שונות, כמו: פעילותה
ההתנדבותית בהנהלה של חטיבת-הנשים של הפדרציה היהודית וגיוס כספים למטרות חשובות.
היא עטורת פרסים על פעילותה למען החברה ברחבי-העולם, (ב-2005 הוענק לה פרס "איש-השנה
ההומניטרי"). וגם למכללה-לתקשורת באוניברסיטת בוסטון הם החזירו על מה שקיבלו כאן,
כשתרמו כסף להקמת מעבדת-תקשורת HD מהמשוכללות ביותר באוניברסיטת ישראל. מיה גם תורמת
מכשוריה ומוזמנה להנחלה-המפקחים של האוניברסיטה, שאליה נבחרה בשנה שעברה (בתמונה
בכותרת, באדיבות BU TODAY). בשבוע שעבר העניקה לה המכללה-לתקשורת את פרס "הבוגר
הנכבד", "ויזו הייתה חוויה מרגשת".

משמאל לימין: הכומר פיולי טאקו, נשיא "יהודים ונוצרים
למען ישראל", ליליב ותומה, מי לונג, המייסדת-צילם: גיא בריי.

יותר מ-250 איש, חברי הארגון "יהודים
ונוצרים למען ישראל", התאספו בשבוע
שעבר ביום בוסטוני אפרורי ומושלג
בבית-הכנסת "אמת" בווסט-רוקסברי,
כדי לתת אות-כבוד לזוג ישראלי צעיר,
ליליב גל ורותם בריי, תושבי ברייטון.
השניים קיבלו את "פרס גינס" על
מאמציהם המתמשכים לחנך, בהתנדבות,
ילדים, בארץ ומוחוזה-לה, להכיר את
תרבותם ואת מורשתם.

ליליב החלה את פעילותה ההתנדבותית
בארץ בתנועת-הנוער הציונית כבר
בהיותה בת 14. בנוסף על שימת-הדגש
על הכרת התרבות והמורשת, היא גם הטמיעה בילדים את החשיבות שבפעילות פוליטית, על-
מנת להשפיע על המתרחש. "אני מקיבוץ, ושם אנו מלמדים את הילדים את הערך של מעורבות
חברתית, להבין את הצורך לדבר בעד עצמם ובעד הקהילה", היא מבהירה. לפני שנתיים ליליב
ובעלה, תומר, הגיעו לבוסטון להמשך לימודיהם. היא תלמידת תואר שני באוניברסיטת ברנדייס,
בתכנית "דלת" למחנכים; הוא עוסק בחקר סמים. עם הגיעם, הצטרפו לארגון "יהודים ונוצרים
למען ישראל", שחבריו מנסים למצוא את המשותף לנוצרים וליהודים, על-מנת לבנות גשר ביניהם,
ופועלים להאדיר את תדמיתה החיובית של מדינת-ישראל. "אלו אנשים יקרים, שאכפת להם
ממה שקורה בארץ, ואיך זה נראה בעיני העולם", מסבירה ליליב את הסיבה להצטרפותם לארגון.
"אנו חשים, שאנשים רבים אינם יודעים מספיק על ישראל, ורק מקשיבים לאמיתות מעוותות,
כמו אלה שמתוארות ב-CNN. יש כמות מהממת של תעמולה אנטי-ישראלית, בעיקר בקמפוסים".
הפרס הוענק להם על פעילותם החינוכית לשינוי המצב. "הטקס עצמו היה מקסים ומרגש",
אומרת ליליב, כשהיא מבטאת את תחושותיה: "עמדת על הבמה, ופשוט נפעמתי מכמות
מחיות-הכפיים, שלה זכינו רותם ואני".